

Το πιθάρι της Πανδώρας

Στο χρυσοπράσινο πιθάρι της Πανδώρας,
εκεί γεννήθηκε η θεά του ονείρου.

Στην εποχή της τελευταίας καταιγίδας
κρατά στο χέρι της αχτίδα της Ελπίδας.

Με τα φαντάσματα γυρνά στα αναχώματα,
μέσα από δάκρυα πικρά αναδυομένη.

Κι οι νεκροί φυτά αναρριχώμενα
μέσα στις αίθουσες του πόνου ξεχασμένοι.

Κόρη του Δία τού ήλιου θυγατέρα
κόντρα στον άνεμο θα διώξεις κάθε πόνο.

Με τους απελπισμένους στου Θεού τον δρόμο
θα ξαναγεννηθούν οι άνθρωποι ελεύθεροι μια μέρα.

Με τα φαντάσματα γυρνά στα αναχώματα
μέσα από δάκρυα πικρά αναδυομένη

Στης ιστορίας τα θολά περιεχόμενα
να μην υπάρχουνε στο τέλος προδομένοι.